

gjøre, hvormeget man i de enkelte foreliggende Tilfælde vilde tilflyde til Penstonen. Det har ikke været skjult for Udvalget, at Jernbanebestyrelsen anseer Thinget for uberettiget til at nægte disse 2,800 Rd., men derpaa kan Udvalget jo ikke gaae ind under de foreliggende Omstændigheder; det maa fastholde, at fraraade Thinget at bevilge de 2,800 Rd., d. v. s., altsaa istedetfor de forlangte 53,000 Rd. kun bevilge 50,200 Rd.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til, hvad det ærede Udvalg har foreslaaet betræffende Veivæsenet, har jeg kun meget Lidet at bemærke. Det første Punkt, som jeg skal tillade mig at omtale, er det, som angaaer den Bei, som i Nærheden af Bispenberg gaaer fra Hovedlandeveien mellem Odense og Middelfart til Årsens. Det har, saaledes som det ogsaa af den ærede Ordfører er blevet bemærket, været Bestemmelsen, at denne Bei skulde anlægges som en Hovedlandevei for Veikassens Regning; det har imidlertid allerede i min Stilling som Amtmand i Odense Amt været mig klart, at der ikke var nogen absolut Nødvendighed derfor. Der gives vistnok navnlig paa denne Bei en Stigning, som er meget betydelig, ligesom den ogsaa paa flere Steder er saa smal, at to hinanden mødende brede Vogne neppe kunne komme forbi hinanden, men jeg troer dog ikke, at disse Omstændigheder ere af den Betydning, at man behøver et heelt nyt Belanlæg. Dette er nu ogsaa Indenrigsministeriets Mening, og jeg troer saaledes, at der i den Henseende ikke behøves et saa kostbart Anlæg som en ny Hovedlandevei, og i alle Tilfælde er det vist, hvad jeg ogsaa tidligere har bemærket, at denne Bei ikke kan anlægges, uden at Rigsdagen dertil giver sit Samtykke.

Hvad angaaer det mindre Bidrag til Veimændene, som Udvalget, ligesoverfor hvad Ministeriet har indstillet, har foreslaaet, da troer jeg rigtignok ikke, at de af Ministeriet foreslaaede Lønninger ere for store, men man kan jo imidlertid gjerne forsøge paa at faae Veimænd til den Betaling, som her er omtalt af det ærede Udvalg.

Med Hensyn til, hvad der i Betænkningen er anført under Nr. 15, har jeg Intet at bemærke desangaaende.

Hvad nu Jernbanevæsenet angaaer, saa er det jo vist nok, at den Sum, som bliver at udrede i Anledning af den bestaaende Rentegaranti, er temmelig stor, men jeg troer, at der for Dieblirket ikke i den Henseende er Noget at gjøre for det næste Jernbaneaars Bedkommende. Regjeringen har jo efter Statutterne den Control med Jernbanen, som ligger deels i, at der er 3 af Regjeringen udnævnte Mænd i Controlcomiteen, deels i, at der ogsaa er en kongelig Directeur i Directionen. Intet af disse Medlemmer har hidtil yttret nogen bestemt Formening om, at Jernbanens Drift er af den Art, at man egentlig kan sige, at der er begaaet nogen Feil derved. De have jo ogsaa, baade den kongelige Directeur og den kongelige Controlcomitee, havt Deel i de Budgetter, som hidtil have været forelagte. At gaae videre med Hensyn til Benyttelsen af Statuternes § 4 fra Regjeringens Side, troer jeg ikke vil kunne gaae an; thi efter mit Begreb ere de Forfrister, som der ere omtalte, nærmest dem, der angaae Politivæsenet og hvad dermed nærmest staaer i Forbindelse. Imidlertid skal jeg gjerne anvende, hvad der naaer i min Magt, for om mulig at bringe et heldigere Resultat tilveie. I dette Dieblirk veed jeg imidlertid ligesaa lidt som Udvalget at kunne gjøre noget bestemt Forslag med Hensyn til Forøgelsen af Indtægterne eller Formindskelsen af Driftsomkostningerne.

J. Andersen: Det er forekommet mig at være underligt nok, naar man seer, at Jernbanens Indtægter have været saameget mindre i 1858 end det foregaaende Aar, saameget mere som Tarten for Transporten af alle mulige Ting, Væretransporten, er bleven forøget. Naar man nu seer den Mængde Kreaturer, som kunde blive transporterede hertil paa Jernbanen, spadserer langs med Jernbanen paa Landeveien, saa bliver det et Spørgsmaal, om det er en fornuftig Indretning at tage Saa meget for Kreaturer, som skulle transporteres hertil, at Folk hellere lade dem følge Lande-